31/01/2024

Η εορτή των Τριών Ιεραρχών στην Ιερά Μητρόπολη Χαλκίδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος

Την Τρίτη 30 Ιανουαρίου 2024, πραγματοποιήθηκε, όπως κάθε χρόνο, ο εορτασμός των Τριών Ιεραρχών Βασιλείου του Μεγάλου, Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου των προστατών των ελληνικών Γραμμάτων και της Παιδείας, στην Ιερά Μητρόπολη Χαλκίδος.

Λόγω των αναστηλωτικών-ανακαινιστικών έργων που πραγματοποιούνται και συνεχίζονται για δεύτερο έτος στην ιστορική παλαιοχριστιανική βασιλική της Πολιούχου Χαλκίδος Αγίας Παρασκευής και εφέτος ο επίσημος εορτασμός έγινε στον **Ι. Ναό Αγ. Νικολάου Χαλκίδος**, με τον πανηγυρικό Όρθρο και το

Αρχιερατικό Συλλείτουργο, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου, **Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου.**

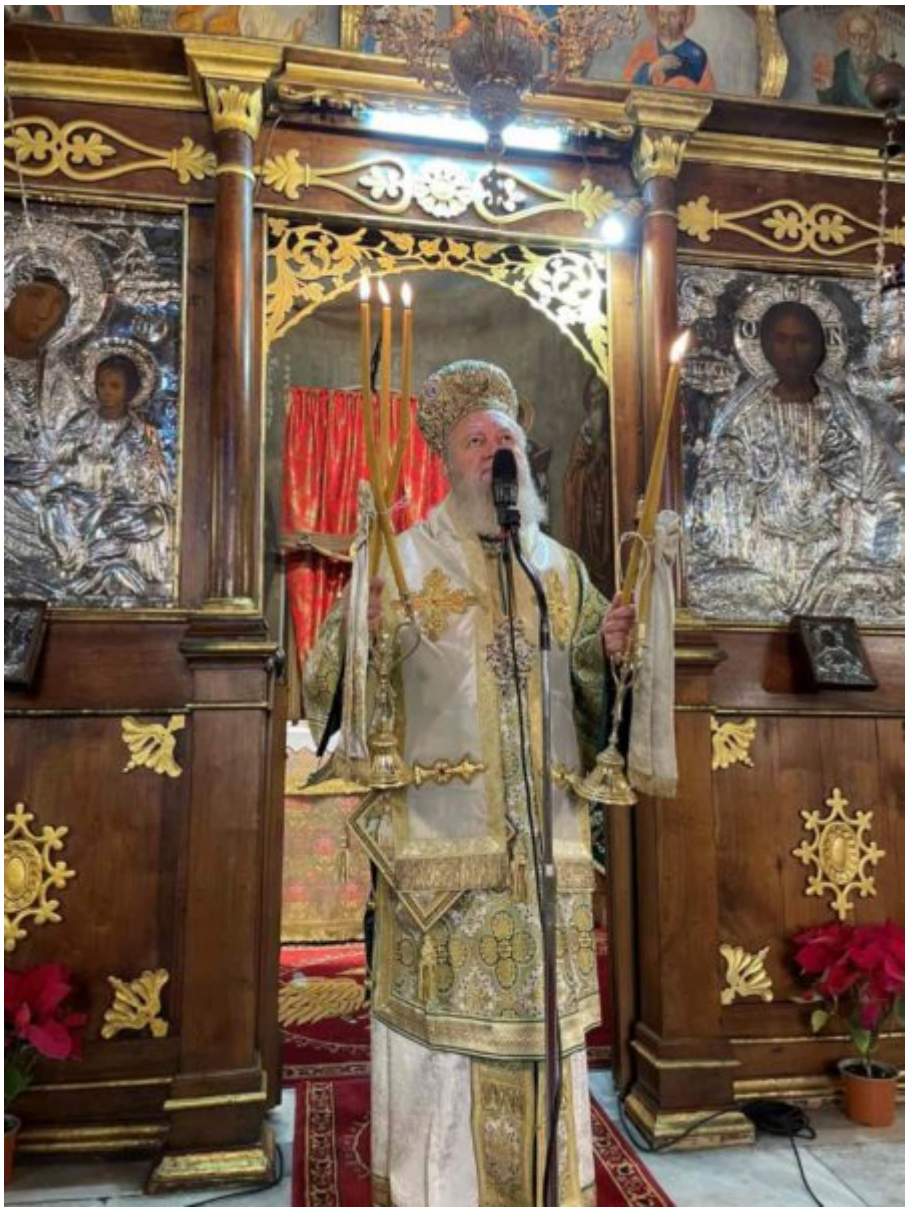

Συλλειτουργοί του Σεβασμιωτάτου ήταν ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Σκοπέλου κ. Νικόδημος**, οι αρχιμ. Τιμόθεος Μπαϊμπάκης-ιεροκήρυκας, Χρυσόστομος Καλύβας-ιεροκήρυκας και ιερατικώς προϊστάμενος στον Ι. Ν. Αγ. Νικολάου, οι πρωτοπρεσβ. Ηλίας Αγιαννίτης-προϊστάμενος της Ενορίας και Χαράλαμπος Ταραμίγκος-εφημέριος της Ενορίας και οι διάκ. Σταύρος Καλαφάτης και Ειρηναίος Σταμέλος.

Όπως κάθε χρόνο, στον Ι. Ναό προσήλθαν αντιπροσωπείες σημαιοφόρων μαθητών των Σχολείων της Πόλεως, οι Διευθυντές Α/βάθμιας και Β/βάθμιας Εκπαιδεύσεως, κ. Κωνσταντίνος Ζημιανίτης και κ. Κωνσταντίνος Φράγγος αντιστοίχως, σύλλογοι Διδασκάλων και Καθηγητών και πλήθος πιστών κάθε ηλικίας, που τιμούν τους τρεις αστέρες της σοφίας, που δεν έπαψαν, μέχρι σήμερα να αποτελούν υγιή πρότυπα για κάθε γενεά ανθρώπων.

Μετά την ανάγνωση του ευαγγελίου, ανέγνωσε το Μήνυμα της Ιεράς Συνόδου προς τους μαθητές, επί τη συνάξει των τριών Ιεραρχών.

Ενώ κατά τη διάρκεια του κοινωνικού, τον πανηγυρικό της ημέρας εξεφώνησε ο Εκπαιδευτικός κ. Δημήτριος Λιανοστάθης-Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου Φύλλων Χαλκίδος, ως έπεται:

«Σεβασμιότατε, Θεοφιλέστατε, Σεβαστοί Πατέρες, κ. διευθυντή της 2οβάθμιας εκπαίδευσης, κ. διευθυντή της 1οβα/θμιας εκπαίδευσης, αγαπητοί συνάδελφοι εκπαιδευτικοί, αγαπημένοι μας μαθητές.

Είναι μεγάλη μου τιμή, σήμερα στον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου Χαλκίδας, να μοιράζομαι τις σκέψεις μου μαζί σας, για τους Αγίους τρεις Ιεράρχες, σημαντικές προσωπικότητες που σημάδεψαν τη θρησκεία μας, την παιδεία, την ιστορία και τον πολιτισμό μας.

Η σημερινή γιορτή πέραν της θεολογικής της διάστασης, μας προσκαλεί να αναδείξουμε τη σημασία της παιδείας και του πολιτισμού στη ζωή μας.

Οι Τρεις Ιεράρχες, Βασίλειος ο Μέγας, Γρηγόριος ο Θεολόγος και Ιωάννης ο Χρυσόστομος, αποτελούν διαχρονική πηγή έμπνευσης για όλους μας. Άριστοι γνώστες της ελληνικής παιδείας, προέτρεπαν τους νέους να μελετούν τους αρχαίους συγγραφείς, όντας άριστοι επιστήμονες οι ίδιοι, τα δε κείμενα τους, αποτελούν πολιτιστικούς θησαυρούς και μνημεία του ελληνικού λόγου.

Αναγνωρίζοντας τη θρησκευτική και θεολογική τους σημασία, θα΄ θελα να επισημάνω σήμερα τη διαχρονική παιδαγωγική και πολιτισμική τους σημαντικότητα.

Η παιδεία, είναι το κλειδί για την ανάπτυξη του κοινωνικού σώματος και η εκπαίδευση αναδεικνύεται ως ο πυρήνας της κοινωνικής ανάπτυξης και εξέλιξης. Είναι το εργαλείο που μας εξοπλίζει με τη γνώση και την κρίση να κατανοήσουμε τον κόσμο και τους συνανθρώπους μας. Εκτός από την εξειδίκευση, η παιδεία μας ενδυναμώνει να αναπτύξουμε κριτική σκέψη, ανοιχτό μυαλό και κατανόηση στις ανάγκες των συνανθρώπων μας. Οι τρεις Ιεράρχες, με τη σοφία και τη γνώση που μετέφεραν, δίδαξαν όχι μόνο θρησκευτικές αρχές, αλλά ένα ολοκληρωμένο αξιακό σύστημα, συμβάλλοντας έτσι στη διαμόρφωση του χαρακτήρα και της προσωπικότητας των ανθρώπων και των κοινωνιών που συγκροτούσαν. Κι όλα αυτά με βάση το παράδειγμα τους κι όχι απλά, με τη διδασκαλία τους.

Η διδασκαλία των Ιεραρχών δεν περιορίζεται σε μια επιφανειακή κατανόηση θρησκευτικών κειμένων. Αντιθέτως, προσφέρει ένα πλαίσιο για τη συνεχή αναζήτηση της γνώσης και της σοφίας και πρόκληση για διαρκή εξέλιξη. Η εκπαίδευση που προωθούν είναι μια εκπαίδευση του νου και της καρδιάς, που στοχεύει στην αναζήτηση της αλήθειας.

Στον σύγχρονο κόσμο, ο οποίος χαρακτηρίζεται από την ταχεία εξέλιξη και την πολυπολιτισμικότητα, η παράδοση αποτελεί έναν ανεκτίμητο οδηγό για την αντιμετώπιση των προκλήσεων. Μια παράδοση που δεν μυρίζει ναφθαλίνη, δεν είναι στατική, αλλά δυναμική και εξωστρεφής, μια παράδοση συμπεριληπτική και αλληλέγγυα.

Ο πολιτισμός είναι ο καθρέφτης της κοινωνίας μας και οι Τρεις Ιεράρχες, με αυτήν την παράδοση που μετέφεραν και παρέδωσαν, διατηρούν ζωντανή τη σύνδεσή μας με την ιστορία, τις τέχνες και τα ήθη.

Ο πολιτισμικός πλούτος που κληροδότησαν οι Τρεις Ιεράρχες αντικατοπτρίζει μια πλούσια κληρονομιά που εκτείνεται σε διάφορα επίπεδα της ανθρώπινης εμπειρίας. Ο πολιτισμός μας δεν είναι απλώς ένα ιστορικό γεγονός, αλλά ένας δυναμικός

καθρέφτης που αντανακλά τη συνεχή αλληλεπίδραση μεταξύ του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος.

Οι Τρεις Ιεράρχες, με την παράδοσή τους, δεν μας άφησαν απλώς ένα κληρονομικό έργο, αλλά μια πολιτισμική ευλογία. Ένα πολύπλοκο και πολυσύνθετο ύφασμα, στο οποίο κάθε νήμα αντιπροσωπεύει μια ξεχωριστή πτυχή της ανθρώπινης εξέλιξης. Είναι αυτοί που έδωσαν σημασία και είπαν φωναχτά σε όλους, ότι μας ενδιαφέρει αυτός, «ο άλλος άνθρωπος», που βρίσκεται ανάμεσά μας. Αυτός που κάνουμε ότι δεν τον βλέπουμε, όταν τάχα, μάς προσβάλλει την αισθητική μας.

Σήμερα τα προϊόντα της πολιτιστικής βιομηχανίας κρίνονται, όχι στη βάση του πόσο καλά είναι, αλλά στη βάση, του τι ζήτηση έχουν. Αυτά τα προϊόντα, χάνουν όλο και περισσότερο τον χαρακτήρα του αυθορμητισμού -κύριο γνώρισμα των νέων ανθρώπων- και αντικαθίστανται από τα φαινόμενα της μαζικής κουλτούρας, η οποία δεν είναι τίποτα περισσότερο, από μια κατευθυνόμενη αναπαραγωγή της πραγματικότητας. Αν αυτό δεν το θέλουμε και δεν μας εκφράζει ως ανθρώπους και πολίτες, οι Τρεις Ιεράρχες, δείχνουν τον δρόμο της αντίστασης. Μια αντίσταση με στοιχεία ποιότητας, διαχρονικότητας και κουράγιου! Γιατί πραγματικά θέλει κουράγιο στις μέρες μας, για ν αντισταθείς σ΄ οτιδήποτε νιώθεις μέσα σου -και δεν το λες φωναχτά- ότι σε παρακμάζει, σε υποβιβάζει ως άνθρωπο.

Όταν μιλάμε για τη ζωντανή σύνδεσή μας με την ιστορία, τις τέχνες και τα ήθη, αναφερόμαστε σε μια εμβληματική σύνδεση με την αισθητική, τις αξίες και τις πεποιθήσεις που διαμόρφωσαν τον τρόπο ζωής μας. Η παράδοση των Τριών Ιεραρχών είναι όχι μόνο αφηγηματική, αλλά κυρίως μια εμπειρική διαδρομή, που επιτρέπει σε κάθε γενιά, να ανακαλύπτει την ταυτότητά της, μέσα από τον πολιτισμό που την διαμόρφωσε.

Η λέξη κλειδί που επιτρέπει στους ηγεμόνες του σημερινού κόσμου να επιβάλουν ειρηνικά, κατά κανόνα, τη θέλησή τους στις πληθυσμιακές μάζες είναι η λέξη, συνομολόγηση. Δηλαδή η συνειδητή και αβίαστη αποδοχή ενός σχήματος ζωής, που φτάνει στις πληθυσμιακές ομάδες, όχι από μέσα, αλλά «απ΄ έξω κι από πάνω» και βέβαια, έχει γενικευμένο χαρακτήρα. Τα κοινωνικά στρώματα, σε παγκόσμια κλίμακα δεν οφείλουν απλά να απαρνηθούν την δική τους πολιτισμική παράδοση και ταυτότητα, αλλά οφείλουν να συναινέσουν στην κατανάλωση κάθε είδους προϊόντων, υλικών και πνευματικών, που τους προτείνει με πειθώ η διαφήμιση και το κυρίαρχο ιδεολογικό και οικονομικό σύστημα. Και το κρίσιμο δεν είναι αν όντως υπάρχει συναίνεση, αλλά ποιος τη διαμορφώνει αυτή τη συναίνεση και πώς επηρεάζονται μέσω αυτής, οι αντιλήψεις των ανθρώπων.

Αυτή η συνομολόγηση οδηγεί με τη σειρά της σε δύο δομικά γνωρίσματα του σημερινού πολιτισμού. Στην ομογενοποίηση και στην τυποποίηση, που με τη σειρά

τους οδηγούν σε «πολιτισμικά νεφελώματα». Και γιατί νεφελώματα; Γιατί το εικονικό τελετουργικό της ηλεκτρονικής πληροφόρησης, χειραγωγεί όλο και πιο δραστικά τη ζωή μας, φτάνοντας στο σημείο το «σκρολάρισμα» στα social media να μην ξεχωρίζει από την πληροφορία κι αυτή με τη σειρά της να μην ξεχωρίζει από την άποψη, τη γνώση, τα δεδομένα, την επιστήμη. Σ' αυτά ακριβώς τα «πολιτισμικά νεφελώματα» αντιστάθηκαν οι τρεις Ιεράρχες.

Αυτό ακριβώς θεωρώ ότι είναι και το διακύβευμα της παιδείας μας σήμερα. Όχι μόνο με την έννοια της εκπαίδευσης, όχι με την έννοια των δεξιοτήτων, της εξειδίκευσης, αλλά με την πραγματική έννοια της παιδείας. Αυτό είναι το κουράγιο που χρειαζόμαστε και στο οποίο αναφέρθηκα προηγουμένως. Αρκεί βέβαια, αφενός μεν να κατανοήσουμε τον χώρο μας, όπως είναι σήμερα και να αποφασίσουμε, πώς θέλουμε εμείς, να είναι.

Και στην εποχή μας οι νέοι άνθρωποι έχουν ανάγκη από κάπου να πιαστούν, ανάγκη από πρότυπα, στα οποία θα ακουμπήσουν τις αγωνίες τους, τις ελπίδες τα όνειρά τους.

Οι άγιοι Τρεις Ιεράρχες δίνουν ένα τρίπτυχο, στο οποίο νομίζω ότι σήμερα μπορούμε να σταθούμε και να επενδύσουμε. Τη γνώση η οποία μας οπλίζει για να ανταποκριθούμε σ΄ έναν διαρκώς μεταβαλλόμενο και εξελισσόμενο κόσμο, ο οποίος χάνει την ψυχή του και μπερδεύει τα μεγάλα με τα μικρά και το αντίστροφο.

Την άποψη που συγκροτείται μέσω της γνώσης και της παιδείας, δομικό συστατικό της ελευθερίας, της δικαιοσύνης, της δημοκρατίας.

Τα δυο αυτά στοιχεία, γνώση και άποψη γεννούν την αισθητική. Και θα σκεφτεί κάποιος ότι η αισθητική είναι υποκειμενική, άρα αφορά τον καθένα προσωπικά. Βεβαίως.

Θα συμπληρώσω όμως, ότι είναι υποκειμενική μεν, εκπαιδεύσιμη δε.

Ιδού λοιπόν πεδίον λαμπρό για όλους μας.

Σας ευχαριστώ».

Πριν την Απόλυση της Θείας Λειτουργίας, τελέσθηκε Αρτοκλασία, την οποία προσέφεραν οι Διευθύνσεις Εκπαιδεύσεως, υπέρ υγείας των διδασκόντων και διδασκομένων στα Σχολεία μας, καθώς και Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των προκεκοιμημένων ευεργετών, δωρητών, διδασκόντων και διδασκομένων στο χώρο της Παιδείας και των υπέρ της Πατρίδος ηρωικώς πεσόντων Έκτορα Γιαλοψού, Παναγιώτη Βλαχάκου και Χριστοδούλου Καραθανάση (Ίμια 31/1/1996).

Στο τέλος, **ο Σεβασμιώτατος** ευχαρίστησε και συνεχάρη τις αντιπροσωπείες των μαθητών για την παρουσία τους, παρά τις δυσμενείς καιρικές συνθήκες και την συμμετοχή τους στο Άγιο Ποτήριο, και ευχήθηκε εόρτια προς τους Διευθυντές Εκπαιδεύσεως και τους εκκλησιασθέντες, αλλά και στους ακροατές του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ιεράς Μητροπόλεως (97,7fm), απ’ όπου μεταδόθηκαν απ’ ευθείας οι ιερές Ακολουθίες.